

Nr 1022

Av herr Öhvall, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 57, med förslag till lag om ändrad lydelse av 19 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 789 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 57 framlägges förslag bl. a. om gottgörelse för bensinskatt på bensin som förbrukats vid viss användning av motorsågar.

Förslaget innebär att den som yrkesmässigt använder motorsåg skall få individuell kompensation för bensinskatten på den därvid förbrukade bensinen. Kompensationen skall normalt utgå med ett schablonmässigt bestämt procenttal av det avdrag för bensin och smörjolja till motorsåg som taxeringsmyndigheterna godtagit vid inkomsttaxeringen. Procenttalet föreslås tills vidare utgöra 15 %. Om den kompensationsgrundande kostnaden överstiger 4 000 kr., föreslås kompensation utgå med 60 % av den verkliga bensinskattkostnaden.

Enligt förslaget skall den som önskar erhålla nu avsedd kompensation göra ansökan därom hos kontrollstyrelsen. Ansökningen skall bifogas sökandens självdeklaration och innehålla uppgift om det avdrag som sökanden yrkat i deklarationen för bensin och smörjolja till motorsåg. Taxeringsnämndens ordförande skall på ansökningshandlingen utmärka, om avdraget godtagits, ändrats eller lämnats utan prövning vid taxeringen. Prövning skall inte ske, om den kompensationsgrundande kostnaden överstiger 4 000 kr.

Efter behandlingen i taxeringsnämnden skall ansökningarna översändas till kontrollstyrelsen, som har att besluta i kompensationsfrågan. Om den kompensationsgrundande kostnaden inte överstiger 4 000 kr., skall kompensation beräknas enligt schablonen på grundval av det avdrag för bensin och smörjolja som medgetts vid taxeringen. Om taxeringsnämndens beslut i fråga om taxeringen inte klart anger vad som fått dras av i dessa hänseenden eller om den kompensationsgrundande kostnaden överstiger 4 000 kr., skall kontrollstyrelsen verkställa utredning för att fastställa den kompensationsgrundande kostnaden.

Den kompensationsgrundande kostnaden för en skattskyldig understiger normalt 4 000 kr. och torde i regel kunna fastställas vid taxeringen. Kontrollstyrelsens åtgärder kommer därför i normalfallen att inskränka sig till en rent formell granskning, en enkel multiplikation för uträkning av

kompensationsbeloppet och remittering till sökanden av beloppet. Att för dessa enkla handläggningsmoment översända ansökningarna till kontrollstyrelsen synes vara en onödig omgång. Handläggningen kan med fördel ske regionalt, förslagsvis vid länsstyrelserna.

I de fall då utredning måste företagas, såsom då den kompensationsgrundande kostnaden överstiger 4 000 kr. eller inte framgår av taxeringsnämndens beslut, synes länsstyrelsen med sina lokala kontakter vara bättre skickad att ombesörja utredningen än kontrollstyrelsen. Detta talar för att handläggningen av kompensationsansökningarna också i sådana fall bör ske vid länsstyrelserna.

Såsom statskontoret anfört i sitt remissyttrande bör uträkning och utbetalning av kompensationsbelopp samordnas med registrering av taxeringsdata hos länsstyrelsen.

Det förtjänar uppmärksammas att kontrollstyrelsen i sitt remissyttrande uttalat, att det effektivaste sättet för styrelsen att fullgöra de uppgifter som skulle åvila den enligt utredningsförslaget skulle vara att anlita länsstyrelsernas datakontor.

Det sagda talar för att handläggningen av kompensationsansökningarna bör förläggas till länsstyrelserna och inte till kontrollstyrelsen.

Med återopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte godkänna de i Kungl. Maj:ts proposition nr 57 förordade grunderna i fråga om kompensation för bensinskatt med den ändringen att ansökningar om kompensation skall handläggas vid vederbörande länsstyrelse och inte, såsom föreslås i propositionen, inom kontrollstyrelsen.

Stockholm den 28 mars 1968

Bertil Öhvall (fp)
